

Ελλήνων Επικρατείας; Κέρης Αμερικανός
οντος διατέττει κατ' ἀπόφασιν τῆς Κύριος
μυτερῶς εἰς τὴν τοικίαν τῆς Σάρτης Διοίη
ον τὴν τάυγιν τῆς Εκκλησίας τῆς Αμερικής
τοῦ Επιμερίδιου, προσθέττοντα έτι θίλαι χάρι
καὶ ἄλλα μέτρα εἴς τὴν οὐρανολόγον τὸ Εκ-
δικτήν.

Εἶναι λοιπόν ἀληφίς, τι οἱ Κύριοι Από-
κερνύγται μας συνώμοσαν κατὰ τὸν οὐρανού
πατικῶν Νόμων μας... Εἶναι λοιπόν μηδε-
νί; οὗτοι ἐμφίσκονται εἰς προφασῆς ὀπτίωσεις μη-
δενί, τὸ ὅπερα τοὺς καθιερώσεις εἰς τῷ πολι-
τεύσαστεν; Εἶναι λοιπόν αληφίς οὗτοι καὶ
φέτας διατάττοντες τὰς συντάξις, ἀπερίκα-
τη τοῦ Θάνατον τῆς Ελευθερίας; τοῦ τυρά-
νου τῆλον τελικοτεσσάρους καὶ τεσσάρους διανομάτων
οὗτα χαρακτηρίζουν τοὺς ἐλένθερους ἀνθρώπους.
ατ τόλμον γε εκδίωσιν ἔμπροσθε τοῦ ἁγίου
αυτού μηδέποτε εἰς Βουλὴν τελίττα φέρει μη-
δα ἔπειτα καταπατούσιν τὰ προσφιλέστερα
λικαίωματά του, οὗτοι οἱ Γοργικατένες Κύριοι
Διασάσσεις Δόθεις ἐνοργών τὴν ἴδρυμα μὲν τὸν
εἰς παγγυρέου λαρύσαν τὴν ἀνακοντικήν τόλμην γὰ-
ρ αποδεικνύει μίαν τοιχοτήτην πράξεων δεστοτεσμού
καὶ παρονομίας ὡς ἀρετήμον, εἰς τὰ συμφέ-
ροντα τοῦ ἁγίους; καὶ ταῦτα ἄλλον συμφέρον
τηποσεῖ γε ἔχει τὸ ἁγίον, εἰμὶ τὴν Ελευθερί-
αντούς.

Σωτήρ Σωτήρ ἀπαυτὸν οἵτινες εἰσίται τῶν
Νέμων...., ἀλλ ἡ σωτὴρ τῶν λαῶν εἶναι δὲ
τολμέος ἀπάντες εἰσινέστων.

Πρὸ τὸν Εκδηλοῦ τῆς Αναζωτήσεως Εφι-
μένοις τᾶς Ελλάςσος Κύριον Παντελῆ, Κ.
Παντελῆ.

Η τοπική Δοίκησις τῆς Θρασ κατ ἐπ-
τογὴν τῆς ἐπὶ τῶν ἑταῖρων καλ-ῆς Ασ-
τερίας Γραμματίας τῆς Επικ-ακτείας τῆς
τὸ παρελθόντος Αἰγαίου, ὅποι ἀνθρώποι 86
σύμμειοι ληφθεῖσαν, σάς εἰπειντεῖ ἔτι εἰ-
πέφασις τῆς Σεβαστῆς Κυδεργίσιως νὰ τη-
ση τοῦ λοιποῦ ἡ ἔκδοσις τῆς Εφημερίδος.

Τόρα τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1827.
(Τ. Σ.) Οἱ Διαιρέται τὰς Νάου Τραϊ.

(1. Σ) $\cup \Delta_{\text{RIGHT}} \cup \Delta_{\text{LEFT}} = \Sigma$

Πρὸς τοὺς Κυρίους Διακόνους τῆς Νήσου
Τύραννος.

KÜNSTL.

Ελαύνει τό από τη Σεπτεμβρίου έγιαφθει
εις διέρη των έτεισ μὲ εἰδοτοιεστε οὐτι μέναι
λαποθίσεις της Κυβερνήσεως, νὰ πόνησι τοῦ
λαϊκοῦ ή ἐδοσεις της Εργαστης μου.

Αν ο Σουλτάνος, τοδ έποιευ ή θέλησε
ἀποτελεῖ τὸν Νόρμ., ἐστοιλευν ἀκόμη εἰς
τὰ δέρια τῆς Ελλάδος, συνέγειρε διέ το
τρούλεριν τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Πάντων οὖτε εἴ
μεθή αναγκαστέοντο γὰρ ὑποκοίτων εἰς μίαν τοι
άντην αὐξάνεται καταχώρων ἀλλ ἐποιεῖ κατ
εὐρυχίαν η γράμματα ἀπύραντες ἀσθετικὲ
ἀπὸ τῶν Ελληνικῶν Κόβονται τὴν ἡπική
η θελησσαν εἶναι μηδέν, ὅταν εὕτη η θελησσα
ἐν θεμελίωνται εἰς τὸν συντεγματικὸν Νόρμον,
ηδὲ εἰσιτούτης παρίρχεται απὸ θεικῆς αἵτιν
ευετερίαν ἐλευθέρου τῆς Ιδιαίτερης λαϊδ., ηδὲ αὐτούς οὐκίστει
τὰ μηγιστά τὸν εαυτού μονον, ηδὲ λοιπόν άμετοράστει τὸ
έδραικόν διοικέται μονον, εἰς το διοίκειν σεμνότερα,
ηδὲ δουλοπρεπέος καὶ διὰ τὴν καλὴν θέληση
τῶν ἀντικυνθειούτων παρηταύμην απὸ τὰ το
λυτιμώτερα καὶ αναφέρεται δικαιώματα, τὰ
στοιχεῖα τοιαῦτα, εἰστηκάτιον τῆς Ελλάδος
ληγεῖ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Το δημόσιον τῶν Ελλένων δίκαιον, τὸ δικαίον κανονίζει καὶ τὰ δικαιώματα τῶν λαών καὶ τὰ απαραίγα τῆς Κυβερνήσεως των χρέων δια πρέπει εἰς τὸ μὲν ἀρθρον ὅτι „Οἱ Ελλήνες ἔχουσα τὸ δικαιώμα τὰ συγκάνωτα κατατητά ταῦτα εἶδον κ.τ.λ. Ήσε ἀλλίστι δυνατά· νι θεωρεῖται, μία Τυπογραφία, μία Εφημερίς, ἐν πεντε δὲ συγγραμμάτοις, εἰμι δικατοτητάς· μήπως εἶναι ἀκόμη κακοί δικαίωσοι ἢ εἶναι Ελλην ἢ Έγγει;

Οὗτος θεωρεῖται Νέος... οὗτον τὸ
ἀκριγενεῖστον τὰς ελευθερίας μας λίθους καθιερώνε-
ται μεγάλην ἀρχήν τῆς Ελευθερίας τοῦ τόπου
ἀστολεῖται διακηρύξτων εἰς τὸ 26. ἡμέραν ὅτι
„Οἱ Έλληνες εἶναι τὸ πατέρωμα χωρίς τρο-
χεταγμένην πατρότητα καὶ τὴν θημοτοτιῶσιν ἐ-
θένως διά τοῦ τύπου ἡ ἄλλη τοῦ σοζομονοῦ
καὶ τὰς μηράτων.

Ιφέα ἀνθρώπος θύμα, εἰ: τοία ιερόσυλος ε-
ξουσίος; πάντα τολμηρός πορεύοντης τὴν χρήση-
των ιπερούς οἱ βίαιοι εἰ μὲν απογυμνώσῃ επεὶ
τὸ γυμνόσιλλος αὐτὸς δικαιόμενος, τῇ οὔποιοι ἀνεγά-
ριχθη ἄπε τὸ Εθνος; οὐκοῦ εἰ: τέος; Συταρά-
τικοις τίκτουσται; οὐκοῦ; μεντονήσον ε-
λευθέρως θὰ τὰς Εργαζεῖσθαις μον τὰς κατα-
χρήσις τὰς ἀντικεντρούσταις καὶ τὰς φαινο-
γίας τῶν φατρικῶν κατεπάγησα οὐ οὐ τοῦτο
τὰς ἀρχὰς τὰς χρητιώνας; Θρησκείας; Οὐ λέγεται
εἰπεῖσθαι τὰς παρανόμους τὰς Γραμματέους τὰς
Λειτουργίας επείσου εἰ: τὰς σημιότυτας; οὐ
μόνης ἐπικρίνου τὰς θηρασίους τὰς Κυβερνή-
σιους πρᾶξεις οὖν απέργυας, κατὰ τὰς θέλησι-
τὰς Νέας μον τὰς απομικτές οὐρανούς καὶ συ-
κεφαντίας;

Ω: Θλέψιος λεπή πολίτης μὴ εἰσίμενος τερά-
τός Θέου καὶ τῶς Νόμου τῆς Ηστρίδος μο-
ρικῶν τοῦ γὰ τοῖς ποιῶντο μὲ τὰς βουλικὰ
κατίτασιν τὰς ἐκόνστιταις τὰς Ανταργάτων Ε-
φημερίδος χρεωσὸν ἐμποτίας εἰς τὰς συμπο-
λίτες μὲν, εἰς τὰν ἐλευθέριαν Ελλάδα, εἰς τὶς
τερες, ιδίους δὲ προσίτας τῶν Νόμων, Κύριον
Αἰοικοτάτην: νικὴ ἐπιτρέψει τὸς Εὐπάτορος Βο-
ρεώς, ἥτις κατὰ τὸ 85. ἀρίθμον τοῦ Οργανικοῦ
Νόμου προστέθεις ἔσχε τὸν αἰενιερί-
ον τοῦ οἰκουμενικοῦ συντομικὸν καὶ τὸ
κύριον τοῦ οἰκουμενικοῦ συντομικὸν Κύριον

τῶν ἐπι τὸν ἐπεγράμματον λογιμαχεῖσαν δια τὰ ὁ
δηγγῆς σύνελαβήσαν.

Μένο δὲ μὲ τὸ ἀριστούσιον
Διακρίται!

Topo. T. 7 - Sigma 1227.

Ο Επότη; τῷ; Αὐξαντίου Εφεμερίδος τῷ;
Ελάσσος.

Партелас К. Партелас...

Επειδὴ οἱ Κύριοι Διακετάται τὰς Νέας Ηδύτιας
θέντες εἰς τὸν θυλαγόν τὰ μοῖρα καινοτοπείας κατὰ τὴν
ἀνωτέρω ζωτητικήν μορφήν ἀντίγραφον τῆς παραδόξου
διαταγῆς τῶν ἐπτά τῶν ισχυτερών κατὰ τὰς Αἰγαίους
μίσις Γραμμάτους, ἀπετίνης αρδέσσες τῷ σε
ἀγτήν Κυρτῷ τῷ διάταγμα τῇ: κατατίνεται μον
διὰ τὰ εἴσετά τους ποιεῖ ἡπέτη τοῦς δύο πορίμων
χρεωνται τὰ πατατίστη τὸ γραφεῖον του ὁ Γραμ
ματεὺς ηγέρθη μεριζούσας ἄρεις;

Πρὸς τὸ ἐστερεόκτονον καὶ τὴν Αγγουρία
Γραμματία Κύριον Αντρίσιον Λέσχην.

Εποιεῖ καὶ ἔστησε τὰ ὑπό Αρ. 862 μεταγύρσαις ἀπὸ τῶν ἔθνων ποτίκων Διοίκησην, εἰ τὴν ἐποίησιν δὲν ἐκρίθη εὐλογος νὰ μοι δ.Θᾶ δι τοῦτο παρακαλῶ νὰ διερίσετε εἰς τὴν γραφεῖ σαι; Εἰ γιατο μοι σαλβᾶ τὸ ὄντο ἀντίγραφο Μήχα μὲ τὸ ἀντίκειν σέβας;

Τὰ σ Σεπτεμβρίου 1837. Η Γραφή
Ο Εκδότης τῆς Ανεξαρτήτου Εφεμερίδος της
Ελλάδος.

Партейи: К. Партейи ...

Εγί τὸς Βαπτιστὸς τὸν Γερμανέλαν τρίτον
Κόμης Φίτσε Βίλκαρ ήσάλη απεζαχιών

125

ΑΘΗΝΑΝ

AKAPELLA

АКАДЕМИЯ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.

App. 7. Trop., t. 17. *Schistocerca* (n.v.) 1827. *Saccharomyces*

ΟΓΑΝΥ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΗΣ ΑΛΕΞΙΖΕΥ
Αριζ.

Την έτησια πέντε τίλλασσα ισπανικά, προπληρώνει κατ' εξαγγία.
Εκδίτω μία φύρια την έσυνασσα.

EGERTON RUSKIN

ΚΑΔΗΜΙΑ

βέβετάζοντες καὶ πολλήκοις κοτυκρίσοντες τὰς
εργάσις τῆς ἐμεράτους Κυριούσεως τὸς Εμί-
δος, οὐδὲ ἐφαντάσθημεν αὐτοῖς τῶν οἰκου-
τόνων ιππίον χρεούσιν οἷς λαοῖς εἰς τὴν ἴδαιον τὸν
Κυριούσεως, ἀλλα τοῦτο οὐδεὶς οὐδὲ
τοῦτο οὐδεὶς οὐδὲ τοῦτο οὐδεὶς οὐδὲ τοῦτο
μοιοῦται μη τὸ τέλος ἔργον καὶ τελτάλων
θρύλων, οὐδὲ στέρωσεν αὐτὸν τὸν νοῦ μας τὸν
υπέβαμεν τὰς δύσεις τῆς ἀναρχίας καὶ τὰν
τακταὶς μέσοις εἰς τὸ κοινωνικὸν σύγχρονον τῆς
πολιτείας καὶ τοῦ φύσην, απογειεῖ τῆς βλασφη-
μίας, ἀλλὰ γνωρίζετε; ἐκεῖνο, τὸ οὗτον γνωρίζει
ἡδεις ἑπολιτούλεις κύριος οὗτος ἡ μάρτυρις οὐν
ἔργα οὐδὲ τί, ἵνα γέρχεται; τῷρε καθεστών
Νίκην γε. οὐκέτι επάντηψεν εἰς ποντίας νῦν οὐκ
γρίπηνερει εἰς τὸν οἰκεῖον δικτύοντων, οὐκ
γονται εἰς τὸν Εὐκαγόρειν καὶ εἰς τὰ
κοινὰ ουνωμῆν την παρακομόν θησού καὶ σητήν
επτυντηγαλίεν καὶ τοὺς ταρσιορεύντας, οποῖον καὶ
ἄλλοι οὐδεῖς, καὶ τοῦτο τῇ ἐποίησι εἰ καὶ θέλομεν τὸ
εἶδος χρήσις κανένα φίσον μήτε εκθρόνιον
σατριαζικόν, καθὼς ἀντέκει εἰς τὸ σεμιο-
τρετέον τοῦ Εφημερίδου γράψεις επέχυγελμα.

Οταν τρίς τούτοις ἀποδεικνύομεν, παραδεῖγ-
ματος χάριν, ὅτι οὐ Κυρρέμηται παραπομέ-
θεγείρει κατ αὐτῷ τὸν κοσμὸν γνώριγνον, οὐ εὐ-

Η ἐκκυτή: αὐτῇ μίς ἐφένη τοῦτο φένε; διὸ
τὸς συκερματικὸς τὸς ὄποις, δὲν πάνουν νὰ
ἐπιφέρωται κατὰ τὸν ἀγχόνην Αὐτοῦ τοῦτο
Εγγεγρίδος, θεοὶ θέλουν νὰ δεσποιῶσται ἐν γῆσ-
τιν, καὶ εἰς τοὺς κόλακές των, ἀλλ ἀφί-
νοτες αὐτοὺς εἰς τὴν ἡγεμονικὴν τοῦ Εἰνεν;
Τεραφρίνησιν γιασούρεν νὰ εβλέψουλεν τὴν
σποδίαν πρωτοχάρη τὸν γηραιόν Ελένην, εἰ;
τὰ πέκυν παρένθεμεν, τὴν πλέον Σουλτανικὴν,
τὴν πέκυν ιερόσυλην πάξιν, τὴν ὄποιας ποτὲ
βεζίφη; τοτὲ καλίσ (1), ποτὲ τουρκοφρα-
ριώτη; δὲν ἐφαντάσθη . . . , Ο ἐτί τὸν ἐσωτερικὸν
καὶ τὴν Αγυρμίας Γραμματεύς τὴν ἐλευθέρας

(1) Κλασικούς θεούς αντανακλάνει οι υπονομαρχοί του Αιώνα.

μερικὸς εἰς Δανιηλίδηκαν, καὶ ἐπιγράψας ἔχριστος
τὰς ὄποιας ἐκριε παρατητήσεις του τόπου,
της Αἰολίτιως κ. τ. λ. Τούτων αἱ χειρογραφαι
τὴν Δικῆσιν σύνσχρέσησαν παρατιλὰ τὴν Βασιλέα τῆς Διανικής, ὁ δπιος ἐπειδὴ τοι
τὸν ἐν Αἴγυλιᾳ Ιρέσθιν του νί προστάλινθη
περὶ τοιτον εἰς τὸν Βετλέητ Γουλιέλιου· ὁ
Βασιλεὺς ἐρώτησε τὸν Ἰηρόνθιν, τὶ γένελε νί
κέμη,, Μεγαλειότης; ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος,
ἐις οἱ Μεγαλειότης του ἐκαρπε τοιτον πατέ
τινον εἰς τὸν Βασιλέα τὴν ἰδικόν μεν, γένελε τὲ
τεῖλη τὴν κεφαλὴν τὸν συγγραφέως,, Γοῦτο,
εἰς τεν ὁ Βασιλεὺς, δὲν ἡμποδῶ νί τὸ κίριον καὶ
ἄν ἡμποδοῦσα, δὲν γένελε θελήσω νὰ τὴ κόκκω
πλὴν ἄν θέλησ, παγκακλῶ τὸν συγγραφέα νὰ
καταγοράψῃ ὅτι γένη μὲ εἰπεις εἰς τὴν δευτέραν
ἔκδοσιν του. ἐγὼ ὡς καλὸς τολίτης δὲ γένιποροι
νὰ πράξω ἐναντία του Νόμου, ὕστις προσα
τένει τὸν τύπον, δύναμαι ὅμως νὰ κάμω τὴν
χάριν εἰς τὴν Κυνέρηησιν νί καταχωρήσω τὴν
δικαγόνητης εἰς τὴν Ερημούδημον,

Μεγάλος Βιττημίας· καὶ τῆς Γαλίνης μὲ
ίκνια πλευράς των τόπων εὐρίσκεται, εἰς τα
νερά ἐκεῖνα, μὲ τοπίον ως λεγέται, δια να
ἐμπολίσουν τὰς αὐγές σύγκρουσθαι μεταξὺ τοῦ τούχου
κοῦ Αιγυπτίου τὸλμού, καὶ τοῦ Ερλαβού,
ὅποιος ταξιέπλεε περὶ των νήσων Σατταρέων.

Ο Κύρος Καποδίστριος κατέχει τὰ ἔως γνώσιμα
μέτα ἀνεγέρθησεν ἡπὶ Λοδόν τῆς οὖσας Διοικήσεως
Ε. Ν. διεριθυμένης εἰς τὰ παραπόλιτα.

Ες τοῦ κατὸς τὸν Κρονίδην ἵσθμιν σπρ-
τόπεδον τὴν 11 Σ πτερυγίην 1827.

1105 τὸν Αριστοφελίτικὸν Επιτραπέντη;

Kids!

ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνικὸν πολεμικὸν πλεῖστον συγκεκριμένων ἀπό
τῶν Ερικίων δύο Εὐολέττας καὶ μίαν βίρκαν Κα
ραβοράχου εἰς τὴν Καστοριάκην κόλπου. Ταν χα
ροπούσαν τέχνην εἴσαται αὐτὴν τὴν σιγυνήν μοι
ἐκόινωποιητεύει ἄνθρωπος ἐπίτυχες οἵσις ἦτοι εἰς
τὸν ἥρηθετον πλεῖστον, οἷς τοιχοῖς εἰσερχόμενοι
ἔβλαψαν πολὺ μὲ κανονοβολισμούς. τὸ ὑρυμελικὸν
καζέλι. ἡ εἶτοδος αὗτη ἐλπίζει ὅτι θέλει δώσει
μεγάλην ἐκψυχωτικήν καὶ θέλει προκίνητη μεγάλον
ὄφελος.

Παρὰ τούτων ἀνθρώπου ἐπληροφορίῃ τῷ στατικῷ
ἀπόψει ἔμελλε νὰ εἰσέλθῃ καὶ τὸ Αγριοκίνιτον.

Ο Αρχηγός της γο

TARTS.

